

A mintegy 70 perces program kedves momentumaként a Komlói Pedagógus Kamarakórus köszöntötte a születésnapját ünneplő **Tóth Ferenc** karnagy urat.

Ugyancsak megható pillanatokot élhettünk át akkor is, amikor **Nagy Ernő** (aki az alapítás után még két évig segítette az énekkart) – elfogadva meghívásunkat – **Daróci Bárdos Tamás** „*Mostan kinyílt egy szép rózsa-virág*” című darabját vezényelte.

Fazekas Mihály szép verssorai és a rájuk épülő **Kocsár Miklós** mű „*Exsurge cor meum*” mintha a művészi életpálya útjainak folytatását sugallta volna...

A kölcsönös köszönetmondások – a Ház igazgatója, **Horváth Éva**, illetve *kórusunk* részéről – a hangverseny végére maradtak, hogy azután zárásként felhangozzék – **Tóth Gábor** közreműködésével

G. F. **Händel** „*Halleluja*” – kórusa a „*Messias*” -ból.

Rádásként a kórus a „*Betlehem, Betlehem,...*” népdalt énekelte...

Szabó Szabolcs

Különleges kóruskoncert Pécssett

Tisztelgés Tillai Aurél zeneszerzői munkássága előtt

A Nemzeti Kulturális Alap által támogatott sorozat
ünnepi hangversenye, a „**Cantata Hungarica**”

2014. február 22-én jöhetett létre
Pécssett, a Ferencesek Templomában

A házigazda **Szeráfi Kórus** **Nagy Ernő** vezényletével, kezdte a sort tiszteletadásként, a számtalan díjjal, elismeréssel rendelkező **Tillai Aurél** előtt.

A volt tanítvány most is a tőle megszokott igényességgel szólaltatta meg fiataljait, akik finoman árnyalt hangzással örvendeztették meg a jelentős számú hallgatóságot. A prágai **Lukaš Zdenek** „*Kyrie*” tétele (a „*Missa brevis*”-ből) és a palermói olasz barokk kiválósága, **Alessandro Scarlatti** „*Exultate Deo*” című darabja között meglepetésként hatott, hogy – a 23 énekes soraiból „kilépve” – az egyik kórustag, **Jáger László** irányításával oktett adta elő a spanyol reneszánsz sevillai mesterének, **Francisco Guerrerónak** „*Ave Mariá*”-ját.

Nagy Ernő szép, A-B-A formájú programja a hangverseny méltó „felütése” volt.

Következett a másik Tillai-tanítvány, a jelen sorok írójának köszöntője. A **Komlói Pedagógus Kórus** a hálát adni tudó-akaró egyén és közösség nevében szólaltatta meg a 105. zsoltárt. Szenczi Molnár Albert veretes szöveg-verse Tillai Aurél zenéjével igazi himnusszá teljesedett ki. Második darabként orosz nyelven hangzott fel Rachmanyinov „Ave Mariá”-ja, alkalmat adva az áhítatos csend és a szív mélyéből feltörő szenvedély találkozására. A Kórus a sok szenvedés utáni vigasztalással, a Felix Mendelssohn-Bartholdy által megkomponált 43. zsoltárral zárta rövid programját: „Bízzál Istenben, mert ... hálát adok ... az én szabadtórnak...”.

Ez az emlékezetesen szép zárás szinte az oltár előtti lépcsőkre szólította a nagyon várt főszereplőt, a **Budapesti Monteverdi Kórust**.

A *Kollár Éva* által vezényelt „Pater noster” (Heinrich Schütz), az Úr imája, igazi folytatásként hatott! Claudio Monteverdi „Christe adoramus te” című művének hajlékony vonalvezetése lenyűgöző volt, ahogyan az argentin Ariel Ramirez „El nacimientó” - ja is – *Horváth Csaba* szólójával és az intelligens kórus-kísérettel. A külföldi szerzők alkotásaiból

összeállított részt a *György Norbert* közreműködésével (zongora) megvalósított, gyönyörűen megformált Gabriel Fauré-darab, a „Cantique de Jean Racine” zárta.

A mai magyar mesterek remekeinek nyitásaként Orbán György „In convertendo” (a bibliai 126. zsoltár alcíme: „A fogságból megszabadultak hálája és reménye”) és Kocsár Miklós „Hegyét hágék” – Erdélyi Zsuzsanna gyűjtéséből válogatott – népi imádsága szerepelt. Mindkét alkotást *Leschák Sándor* vezényelte ihletetten, érzelmeiktől áthatva. Tetszett a művészet előtti alázata; rokonszenves volt a kórusnak kifejezett „néma” köszönete. Úgy tűnik, Kollár Éva tanítványának volt kitől tanulnia...

Néhány pillanat múlva megszólalt a nem kis feladatot jelentő „Kyrie” és az „Agnus Dei” (Gyöngyösi Leventétől), illetve a csodálatos letisztultságot tükröző „Ima alkonyi harangszóra” (Szőnyi Erzsébettől) – Kollár Éva irányításával.

A Budapesti Monteverdi Kórus gazdag műsorának zárása jelentette az „igazi” tiszteletét *Tillai Aurél zeneszerzői munkássága előtt*: a Mester – utóbbi években komponált – három mű-remeke szinte klasszikusnak mondható; mindegyik más és más lelkületet, hangulati „töltést” árasztó.

Az Aquinói Szent Tamás szövegére épülő „Lauda Sion” (2009), az utolsó ítélet napját megfestő „Dies irae” (2011) és a 98. zsoltár szövegére támaszkodó „Cantate Domino” (2013) különböző képeket, képsorokat idézett föl a hallgatókban. A szöveg akár a *három kórus és Tillai Aurél* találkozásának *mottója* is lehetett volna: „Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodadolgokat cselekedett.”

Igen, szépek voltak a régi – új énekek, és csodaszamba menő eseménynek számított a három kórus egymásra találása. Megható pillanatoknak lehettünk tanúi, amikor a kölcsönös ajándékcseré után – a rendkívül tartalmas, testi-lelki feltöltődést is jelentő hangverseny méltó zárásaként – az **Összkart** – Kodály Zoltán „Esti dal”-át – Tillai Aurél vezényelte.

Szabó Szabolcs